

- כילה חביא לי היום חנה סוכחה לארבן ההיקים שלי. נחתי לו רשימת
ההיקים ואסרהי לו שרצוי לסדר החומר לפי סדר זה: (1) מכתבים שלי (באופן
כרונולוגי, החל ממכתבי לש.מ. שנתיים לפני עלוהי ארצה), (2) מכתבים אלי. רצוי
שכתבים וחשובות לתם יצורפו יחד. (3) יומנים שלי. (4) ישיבות שלי (א) הוה"פ
של ההתחדות, (ב) מועצת ההסתדרות, (ג) מזכירות המשלבה, (ד) סוכזה, (ה) מועצתה,
(ו) הטכנות, (ז) הוה"פ הציוני, (ח) המטעלה, (ט) המסכל, (י) ועדה הבטחון,
(יא) עדינו, (יב) חבדינו, (יג) הוועד הלאומי, (יד) אספת הנבחרים,
(15) שיחות עם הנציב, (16) עם ערבים, (17) עם חברי ממשלה בריסיה, (18) שיחות עם
ראשי ממשלות (צרפת, אמריקה, אנגליה, ארצות מקדוניציה, בלגיה, הולנד,
בודמה).

הוא מוכן להתחיל בעבודה בראשית השבוע הבא, יעבוד מה יומים בשבוע.

28.1.64, יום ג', יד' שבט

הבוקר בא הנה יצחק גבון ולקח למדרשה להיטגש עם 63 חיילות (בקרוב
כמעט החצי מקבוצים) שהתגברו ללכת ללכוד במושבגי עולים הנשים והגברים
שאינם יודעים לקרוא ולכתוב. איטא מקבוצ הדתי סעד, עשתה רוצם כביר.
כתבתי מכתב לאשכול נגד דחית החידין העולמי ביום העצמאות.

אחרי הצהרים הלכתי שוב למדרשה להימנש עם חברי הכונים מארצות
הבריה שבאו לשנה לארץ ומתאכננים בקבוץ גשר הויל. רובן נעדרות. מהו בארץ
כבר שנה. דיברתי על הכוח המוסך של המפעל בארץ שלא ידוע לנוער בארצ"ב.
לדבריהם עלו כאלפיים איש מהבוגרים, כארבעים אחוז נמצאים בקבוצות. הם
מסקטים ברצון העליה של הנוער בארצ"ב. אמרתי שהסדובר הוא כמיטב הנוער -
האינטלקטואלי והחלוצי, שיש להביא לו המפעל החלוצי והיוצר שבישראל.
דווקא העמים "המתחחכים" באפריקה ויהודי אפריקה הלטינית מכירים ביוחרה
של ישראל. בכוח הטיחה נצטרפו כולם לצעדה - בבקר המחצית נסעו לאילת.

29.1.64, יום ד', סו' שבט

בבוקר נסענו לירושם - לחנוכת ביה"ס הממשלתי (יש גם ב"ס דתי עם
200 תלמידים) נחאסף כל הכפר והגשים בברוקו התריעו כערכיות בהרועת שפתיים.
נעתי עץ. קבלה מנים חמה למעלה מהרגיל. קבוץ גלויות מלא. יהודים סיפרו
לי - איננו מהמזגים, חיים להוד, אבל הם בעלי מקצוע. - אחת"א נסענו
עזים בסדה בוקר.

חוליה נסעה אחרי הצהרים לת"א לשאול ברוטאים.